

waterlelies

vandaag de roze nenufaren
half verborgen door een haag
een tuindraad wacht op ijzerscharen
ach duw hem zacht omlaag

de vijvers langs verloren wegen
waar het schone verdeeld is
in percelen met golfplaten
op de koten en stroken asfalt

regen valt, lisdodden
schuddebollen in de kragen
druppels vertragen op
het kroos, het water droomt
van zwanen en banen licht
waarin een reiger staat
te peinzen en te veinzen
dat het vissen hem niet aangaat

zou je het geloven, het roze
van nenufaren: dat hoort
toch bij een oosters land
en zijden gewaden

je komt gereden over
verscholen wegen en stopt
bij een prikkeldraad

de vijver is verboden
al wacht een bootje
aan een steiger op iemand
die het varen laat:

een schone in een sarong
van zijde, haar wijde ogen
donker en haar bronzen huid
zo glanzend en zo jong

Staf De Wilde